

[Oluf Johansen.]

skride til en forenkling af denne administration, vil det sikkert i disse kredse blive hilst med tilfredshed.

I forbindelse med ophævelsen af bindingerne står nu tilbage at vedtage det her foreliggende lovforslag om nedsættelse af forbrugerpriserne på rugbrød og mælk og senere at gennemføre den kornlov, som er til behandling i folkettinget. De andre i denne forbindelse diskuterede spørgsmål glider dermed ud af billedet, og den diskussion, der derefter føres om dem, må da betragtes som en slags afskedshilsen til disse ordninger.

Det er ganske naturligt, at der i forbindelse med denne diskussion herfra føres synspunkter frem om landbrugets forhold. Der er jo næppe tvivl om, at det ærede medlem hr. Chr. J. Hansen — når man ser på forholdene indenfor dansk landbrug — har ret i den betragtning, at det kornsælgende landbrug gennem disse år har haft gode vilkår. Men det er jo en ensidig driftsform, der er tale om for det kornsælgende landbrugs vedkommende, og den kan med tiden også komme ud for vanskeligheder — eller i hvert fald for en forringelse af vilkårene.

Når det mindre og det mellemstore landbrug i så betydelig grad har kunnet forbedre deres forhold, skyldes det, at de har kunnet spare på indkøb af oliekager og på indkøb af korn, fordi de har lyttet til de råd, der i så høj grad er givet det danske landbrug, om at bruge ensilage, sukkerroer og kartofler, hvilket tilsammen har givet en billig produktion, særlig en billig flæskeproduktion. Det vil altså sige, at man i landbrugserhvervet i høj grad, takket være gode råd, har gennemført en rationalisering, som har været til fordel for hele landbruget. Men det skal ikke skjules, at det mindre landbrug, i kraft af at det har en mindre produktion, og i kraft af at det altid må købe mere i forhold til bedriftens størrelse end det større landbrug, har haft mindst fordel af udviklingen. Men når det ærede medlem hr. Chr. J. Hansen tager det mindre landbrug til indtægt, idet han citerer udtalelser, som formanden for de fynske husmandsforeninger — nu for De samvirkende danske Husmandsforeninger —, hr. Lauritz Nielsen, har fremsat i november måned, vil jeg alligevel spørge det ærede medlem, om han ikke synes, det er påfaldende, at han netop bruger udtalelser, som er fremsat på et så tidligt tidspunkt, at man stadig regnede med, at andre erhverv kom til at bære byrder i lighed med

landbrugets, og at regeringens bestræbelser i så henseende ville blive fulgt. Jeg spørger altså det ærede medlem, om han ikke kan se det påfaldende i, at han citerer denne udtalelse, når han ved — og det går jeg ud fra at det ærede medlem ved —, at Lauritz Nielsen senere, da spørgsmålet kom til at ligge anderledes, har fremsat udtalelser i anden retning. Det er ikke så forfærdelig længe siden, hr. Lauritz Nielsen imødegik udtalelser angående dette spørgsmål i en diskussion med „Sydsjællands Socialdemokrat“. Det er forresten mærkeligt, ja, påfaldende mærkværdigt, at det netop er „Sydsjællands Socialdemokrat“, der fremfører udtalelser om dette spørgsmål. I denne diskussion fremsatte Lauritz Nielsen synspunkter, som ikke kan tages til indtægt for det ærede medlems betragtninger.

Nu gennemfører vi altså en nedsættelse af forbrugerprisen på mælk, og så må vi se, hvordan forholdene kan udvikle sig. Foreløbig gælder den ordning, man her gennemfører, til den 15. november, og der er jo, som jeg sagde, ingen, der ved, hvordan forholdene vil udvikle sig. Men de store forhåbninger om højere landbrugspriser fra 1. oktober er ikke stærkt i forgrunden. Snarere kan man måske frygte, at det vil gå den anden vej. Sker dette, vil der komme et tidspunkt, da priserne passerer tilskudsniveauet, og tilskuddene kan da falde væk uden vanskeligheder. Nu ophæves landbrugsordningerne, og prisdannelse under frie forhold bliver en kendsgerning. Med den frie pris bliver der plads for konkurrence.

Meget i disse tider har svinget mellem prisaftaler og priskontrol. Det vil være heldigt, om landbruget holder måde. Indenfor regeringen er der i hvert fald to interesser. Den ene er landbruget, som ser efter de højere priser, den anden er finansministeren, der er interesseret i, at tilskuddene bliver så små som overhovedet muligt.

Jeg skal på mit partis vegne give vor tilslutning til det foreliggende lovforslag og tilsige en hurtig behandling i det høje ting.

Steffensen: Da de spørgsmål, vi her behandler, var til behandling i fjor, blev det af mit partis repræsentant i det andet høje ting hævdet, at en sådan tilskudsordning let kunne give anledning til misbrug. Det samme standpunkt indtager jeg nu. At man ikke skal betale brødet pris, men derimod skal betale brødet delvis gennem skatter, tror jeg er en linie, som ikke er sund og heller ikke holdbar. Dersom befolkningen i Danmark ikke har råd til at købe rugbrød til den naturlige pris, er det sikkert andre ting,